Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: Kž-155/2026-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Renate Miličević, kao predsjednice vijeća te Irene Kvaternik i Lidije Vidjak kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Kristine Šušilović, u kaznenom predmetu protiv 1. optužene Natalije Čečura i dr., zbog kaznenog djela krivotvorenja – krivotvorenje novca – iz članka 274. stavak 1. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj: 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – u daljnjem tekstu: KZ/11) i dr., odlučujući povodom žalbi državnog odvjetnika, 1. optužene Natalije Čečura, 2. optuženog Miroslava Šarića i 3. optužene Ivane Brekalo, podnesenih protiv presude Općinskog suda u Osijeku broj K-265/2015-248 od 13. lipnja 2025. u javnoj sjednici vijeća održanoj 06. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

Odbijaju se žalbe državnog odvjetnika, 1. optužene Natalije Čečura, 2. optuženog Miroslava Šarića i 3. optužene Ivane Brekalo kao neosnovane te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinski sud u Osijeku proglasio je krivima 1. optuženu Nataliju Čečura zbog počinjenja sedam produljenih kaznenih djela krivotvorenja novca iz članka 274. stavak 1. KZ/11 i jednog kaznenog djela utaje iz članka 232. stavak 3. KZ/11, te joj je na temelju članka 274. stavak 1. KZ/1 za kazneno djelo pod točkom I.1. utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine, za kazneno djelo pod točkom I.2. utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, za kazneno djelo pod točkom I.3. utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, za kazneno djelo pod točkom I.4. utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, za kazneno djelo pod točkom I.5. utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine i 5 (pet) mjeseci, za kazneno djelo pod točkom I.6. utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca, za kazneno djelo pod točkom I.7. utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine, za kazneno djelo pod točkom I.8., na temelju članka 232. stavak 3. KZ/11 utvrdio kaznu

zatvora od 1 (jedne) godine, te ju na temelju članka 51. KZ/11 osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju 2 (dvije) godine i 10 (deset) mjeseci, na temelju članka 57. KZ/11 izrekao joj djelomičnu uvjetnu osudu na način da optuženica ima izvršiti dio kazne zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 5 (pet) mjeseci, a uvjetovani dio kazne u trajanju od 1 (jedne) godine i 5 (pet) mjeseci neće se izvršiti ako optuženica u roku provjeravanja od 4 (četiri) godine ne počini novo kazneno djelo, 2. optuženog Miroslava Šarića zbog počinjenja pet produljenih kaznenih djela krivotvorenja novca iz članka 274. stavak 1. KZ/11 te mu je na temelju članka 274. stavak 1. KZ/1 za kazneno djelo pod točkom I.1. utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine, za kazneno djelo pod točkom I.2. utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, za kazneno djelo pod točkom I.3. utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, za kazneno djelo pod točkom I.5. utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine i 5 (pet) mjeseci, za kazneno djelo pod točkom I.6. utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca, te ga na temelju članka 51. KZ/11 osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju 2 (dvije) godine i 4 (četiri) mjeseca, na temelju članka 57. KZ/11 izrekao mu djelomičnu uvjetnu osudu na način da ima izvršiti dio kazne zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci, a uvjetovani dio kazne u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci neće se izvršiti ako optuženik u roku provjeravanja od 4 (četiri) godine ne počini novo kazneno djelo, i 3. optuženu Ivanu Brekalo za četiri produljena kaznena djela krivotvorenja novca iz članka 274. stavak 1. KZ/11 te joj je na temelju članka 274. stavak 1. KZ/1 za kazneno djelo pod točkom I.1. utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine, za kazneno djelo pod točkom I.4. utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine i 1 (jedan) mjesec, za kazneno djelo pod točkom I.6. utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, za kazneno djelo pod točkom I.7. utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine, te ju na temelju članka 51. KZ/11 osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju 1 (jedne) godine i 10 (deset) mjeseci, na temelju članka 57. KZ/11 izrekao joj djelomičnu uvjetnu osudu na način da optuženica ima izvršiti dio kazne zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, a uvjetovani dio kazne u trajanju od 1 (jedne) godine i 4 (četiri) mjeseca neće se izvršiti ako optuženica u roku provjeravanja od 3 (tri) godine ne počini novo kazneno djelo.

1.2. Na temelju članka 54. KZ/11 1. optuženoj Nataliji Čečura u neuvjetovani dio kazne zatvora uračunava se vrijeme uhićenja i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 23. ožujka 2012. do 29. travnja 2013., 2. optuženom Miroslavu Šariću uračunava se u neuvjetovani dio kazne zatvora vrijeme uhićenja i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 28. veljače 2012. do 19. lipnja 2012, a 3. optuženoj Ivani Brekalo uračunava se u neuvjetovani dio kazne zatvora vrijeme uhićenja od 21. veljače 2012. do 22. veljače 2012.

1.3. Na temelju članka 158. stavak 1. i 2. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19., 80/22. i 36/24. - dalje ZKP) oštećenicima obrtu "Nela", Zagreb (MBG 2709962330149) i Viktoriji Segečić, OIB 37416822498 s prebivalištem u Rakitje, Rakitska cesta 99, dosuđen je imovinskopravni zahtjevi u iznosu od po 132,72 EUR svakom pojedinačno, te se 1. optuženoj Nataliji Čečura, 2. optuženom Miroslavu Šariću i 3. optuženoj Ivani Brekalo nalaže da solidarno plate svakom od oštećenika iznos od po 132,72 EUR, u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti presude.

1.4. Na temelju članka 158. stavak 1. i 2. ZKP oštećenicima Bojanu Podhraškom OIB 39276172171, s prebivalištem u Gornje Brezno (Hum na Sutli), Gornje Brezno 59/1, Rifetu Boliću OIB 10694563688 s prebivalištem u Zagrebu, Ul. Božidara Magovca 23, Lidiji Šustek OIB 47482861089 s prebivalištem u Vrbovcu, Valentinova ulica 21, Suzani Žarak, OIB 62254175052 s prebivalištem u Stonu, Trg Marina Držića 3, obrtu "Koltrina" Šibenik (MB: 92080561), trgovačkom društvu "Vinarija Novigrad" d.o.o. (Novigrad, OIB 67539583469), trgovačkom društvu "Mercury" d.o.o. Karlovac (OIB 80792043913), trgovačkom društvu "Maksim Jet" d.o.o. Pula (OIB 51147508104), trgovačkom društvu "Mlinar" d.o.o. Zagreb (OIB 62296711978), obrtu "Granić" Baška voda (MB 90611144), Drenki Gunjević, trgovačkom društvu "Alpina Cro" d.o.o., Zagreb (OIB 75475408463), trgovačkom društvu "Maja – Papirus" d.o.o. Čavle (OIB 68174742882), trgovačkom društvu "Tvornica kruha Zadar" d.d. Zadar (OIB 90373162012) i trgovačkom društvu "Ara shoes Hrvatska" d.o.o. Karlovac (OIB 94801677655) dosuđuju se imovinskopravni zahtjevi u iznosu od po 132,72 EUR svakom pojedinačno te se 1. optuženoj Nataliji Čečura i 2. optuženom Miroslavu Šariću nalaže da solidarno plate svakom od imenovanih oštećenika iznos od po 132,72 EUR, u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti presude.

1.5. Na temelju članka 158. stavak 1. i 2. ZKP oštećeniku obrtu "Intima" Nova Gradiška (OIB 38627549878) dosuđuje se imovinskopravni zahtjev u iznosu od 132,72 EUR te se 1. optuženoj Nataliji Čečura i 3. optuženoj Ivani Brekalo nalaže da solidarno plate imenovanom oštećeniku iznos od 132,72 EUR, u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti presude.

1.6. Na temelju članka 560. stavka 1. i 2. ZKP u vezi s člankom 77. stavak 1. i člankom 5. KZ/11. od 1. optužene Natalije Čečura, 2. optuženog Miroslava Šarića i 3. optužene Ivane Brekalo oduzima se imovinska korist na način da se:
- utvrđuje da novčani iznos od 1.459,95 EUR predstavlja imovinsku korist koju su 1. optužena Natalija Čečura, 2. optuženi Miroslav Šarić i 3. optužena Ivana Brekalo ostvarili kaznenim djelima opisanim pod točkama I.1. i I.6., utvrđuje se da novčani iznos od 1.459,95 EUR postaje imovina Republike Hrvatske te se nalaže 1. optuženoj Nataliji Čečura, 2. optuženom Miroslavu Šariću i 3. optuženoj Ivani Brekalo da Republici Hrvatskoj plate navedeni novčani iznos na način da svaki pojedinačno u Državni proračun Republike Hrvatske uplati iznos od 486,65 EUR, u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti presude.

1.7. Na temelju članka 560. stavka 1. i 2. ZKP u vezi s člankom 77. stavak 1. i člankom 5. KZ/11. od 1. optužene Natalije Čečura i 2. optuženog Miroslava Šarića oduzima se imovinska korist na način da se:
- utvrđuje da novčani iznos od 4.910,74 EUR predstavlja imovinsku korist koju su 1. optužena Natalija Čečura i 2. optuženi Miroslav ostvarili kaznenim djelima opisanim pod točkama I.2., I.3. i I.5., utvrđuje se da novčani iznos od 4.910,74 EUR postaje imovina Republike Hrvatske, te se nalaže 1. optuženoj Nataliji Čečura i 2. optuženom Miroslavu Šariću da Republici Hrvatskoj plate navedeni novčani iznos na način da svaki pojedinačno u Državni proračun Republike Hrvatske uplati iznos od 2.455,37 EUR, u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti presude.

1.8. Na temelju članka 560. stavka 1. i 2. ZKP u vezi s člankom 77. stavak 1. i člankom 5. KZ/11. od 1. optužene Natalije Čečura i 3. optužene Ivane Brekalo oduzima se imovinska korist na način da se:

- utvrđuje da novčani iznos od 1.061,78 EUR predstavlja imovinsku korist koju su 1. optužena Natalija Čečura i 3. optužena Ivana Brekalo ostvarile kaznenim djelima opisanim pod točkama I.4. i I.7., utvrđuje se da novčani iznos od 1.061,78 EUR postaje imovina Republike Hrvatske, te se nalaže 1. optuženoj Nataliji Čečura i 3. optuženoj Ivani Brekalo da Republici Hrvatskoj plate navedeni novčani iznos na način da svaka pojedinačno u Državni proračun Republike Hrvatske uplati iznos od 530,89 EUR, u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti presude.

1.9. Na temelju članka 560. stavka 3. ZKP u preostalom dijelu odbijen je prijedlog za oduzimanje imovinske koristi od 1. optužene Natalije Čečura, 2. optuženog Miroslava Šarića i 3. optužene Ivane Brekalo.

1.10. Na temelju članka 148. stavak 1. ZKP u vezi s člankom 145. stavak 2. točke 6. i 7. ZKP naloženo je 1. optuženoj Nataliji Čečura da podmiri troškove kaznenog postupka i to trošak paušalne svote u iznosu od 500,00 EUR, kao i nagradu i nužne izdatke postavljenog branitelja, a koji će troškovi sukladno članku 148. stavak 4. ZKP. biti određeni posebnim rješenjem.

1.11. Na temelju članka 148. stavak 1. ZKP u vezi s člankom 145. stavak 2. točka 6. ZKP naloženo je 2. optuženom Miroslavu Šariću da podmiri trošak kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 500,00 EUR.

1.12. Na temelju članka 148. stavak 1. ZKP u vezi s člankom 145. stavak 2. točke 6. i 7. ZKP naloženo je 3. optuženoj Ivani Brekalo da podmiri troškove kaznenog postupka i to trošak paušalne svote u iznosu od 500,00 EUR, kao i nagradu i nužne izdatke postavljenog branitelja, a koji će troškovi sukladno članku 148. stavak 4. ZKP biti određeni posebnim rješenjem.

2. Protiv te presudu žalbu je podnio državni odvjetnik zbog odluke o kazni s prijedlogom da se pobijana presuda preinači na način da se 1. optuženoj Nataliji Čečura, 2. optuženom Miroslavu Šariću i 3. optuženoj Ivani Brekalo izreknu jedinstvene kazne zatvora u duljem trajanju.

3. Protiv te presude žalbu je podnijela 1. optužena Natalija Čečura, putem branitelja Maria Vrapca, odvjetnika iz Osijeka, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede kaznenog zakona s prijedlogom da drugostupanjski sud u odnosu na točke I.1. do I.7. pobijanu presudu preinači na način da odbije optužbu, a u odnosu na točku I.8. presudu preinači na način da optuženicu oslobodi od optužbe, odnosno da pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Ujedno je zatražio obavijest o drugostupanjskoj sjednici vijeća.

4. Protiv te presude žalbu je podnio i 2. optuženi Miroslav Šarić putem branitelja Tomislava Filakovića, odvjetnika iz Osijeka, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede kaznenog zakona s prijedlogom da drugostupanjski sud pobijanu presudu preinači na način da optuženika oslobodi od optužbe, a podredno da pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Ujedno je zatražio obavijest o drugostupanjskoj sjednici vijeća.

5. Protiv te presude žalbu je podnijela i 3. optužena Ivana Brekalo, putem branitelja Vladimira Burića, odvjetnika iz Osijeka, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede kaznenog zakona i odluke o kazni s prijedlogom da drugostupanjski sud pobijanu presudu preinači na način da optuženicu oslobodi od optužbe, a podredno da pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

6. Povodom prijedloga 1. optužene Natalije Čečura i prijedloga 2. optuženog Miroslava Šarića, drugostupanjski sud je u smislu odredbe članka 475. stavak 1. ZKP o sjednici drugostupanjskog suda izvijestio ŽDO u Zagrebu, 1. optuženu Nataliju Čečura, njenog branitelja odvjetnika Maria Vrapca, 2. optuženog Miroslava Šarića i njegovog branitelja odvjetnika Tomislava Filakovića, no na sjednicu drugostupanjskog suda nisu pristupile uredno obaviještene stranke, pa je ista provedena u njihovoj odsutnosti na temelju članka 475. stavak 3. ZKP.

7. Odgovor na žalbu državnog odvjetnika podnijela je 1. optužena Natalija Čečura, putem branitelja Maria Vrapca, odvjetnika iz Osijeka s prijedlogom da se žalba državnog odvjetnika odbije kao neosnovana.

8. Na temelju članka 474. stavak 1. ZKP spis je dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu.

9. Žalbe državnog odvjetnika, 1. optužene Natalije Čečura, 2. optuženog Miroslava Šarića i 3. optužene Ivane Brekalo nisu osnovane.

U odnosu na žalbe 1. optužene Natalije Čečura, 2. optuženog Miroslava Šarića i 3. optužene Ivane Brekalo zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka

10. Bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP 1. optužena Natalija Čečura obrazlaže na način da je prvostupanjski sud pri izricanju sedam pojedinačnih kazni zatvora za kazneno djelo krivotvorenja novca iz članka 274. stavak 1. KZ/11 propustio navesti i odredbe Kaznenog zakona temeljem kojih se ovakve kazne izriču pa ostaje nejasno zašto se izriču pojedinačne kazne zatvora, ukoliko sud primjenjuje čl. 52. Kaznenog zakona temeljem koje odredbe je dužan izreći samo jednu kaznu za sve činjenično opisane radnje. Zbog navedenog smatra da je izreka presude nerazumljiva, proturječna sama sebi i ne može se ispitati, pri čemu je sud propustio i primijeniti odredbe zakona koje je trebao primijeniti, te da je sud u pobijanoj presudi propustio navesti razloge o odlučnim činjenicama da nitko od ispitanih svjedoka/oštećenika koji su navodno preuzimali krivotvoreni novac nije mogao prepoznati nikoga od optuženika kao počinitelja, pa tako niti 1. optuženu, te da tijekom cijelog postupka nije provedena radnja „procesnog prepoznavanja“ 1. optuženice od strane svjedoka/oštećenika kojom bi se utvrdio njen identitet kao počiniteljice tih kaznenih djela.

10.1. Nije u pravu 1. optuženica da je pobijanom presudom ostvarena navedena bitna povreda odredaba kaznenog postupka, jer je izreka presude jasna i razumljiva s obzirom je proglašena krivom da je radnjama opisanim u točkama I.1., I.2., I.3., I.4., I.5., I.6. i I.7. počinila sedam produljenih kaznenih djela krivotvorenja - krivotvorenje novca, opisano u članku 274. stavak 1. u vezi s člankom 52. Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19.,

84/21., 114/22., 114/23. i 36/24. - dalje KZ/11.), a kažnjiva po članku 274. stavak 1. KZ/11., a radnjom opisanom u točki I.8. kazneno djelo protiv imovine - utaja, opisano u članku 232. stavak 3. u vezi stavka 1. KZ/11., a kažnjivo po članku 232. stavak 3. KZ/11. Prema tome, nije u pravu žaliteljica da je prvostupanjski sud propustio navesti odredbe Kaznenog zakona temeljem kojih joj je utvrdio pojedinačne kazne zatvora te izrekao jedinstvenu kaznu zatvora, pri čemu je u razlozima presude pod točkom 25. naveo da se radi o sedam produljenih kaznenih djela iz članka 274. stavak 1. KZ u vezi članka 52. KZ/11 te za svoj zaključak dao jasne, konkretne i razumljive razloge.

10.2. U odnosu na navode žalbe 1. optužne Natalije Čečura da je prvostupanjski sud propustio navesti razloge o odlučnim činjenicama o tome da nitko od ispitanih svjedoka/oštećenika koji su navodno preuzimali krivotvoreni novac nije mogao prepoznati nikoga od optuženika kao počinitelja, pa tako niti 1. optuženu, te da tijekom cijelog postupka nije provedena radnja „ procesnog prepoznavanja“ 1. optuženice od strane svjedoka/oštećenika kojom bi se utvrdio njen identitet, valja navesti da obrana 1. optužene, niti ostale stranke nisu predlagale provođenje dokaza na okolnost utvrđivanja identiteta počinitelja kaznenih djela krivotvorenja novca, što je utvrđeno uvidom u raspravni zapisnik prvostupanjskog suda od 27. ožujka 2025. kada je rasprava započela ispočetka, a prvostupanjski sud je u razlozima pobijane presude iznio jasne, razumljive i valjane razloge, s kojima se u cijelosti slaže drugostupanjski sud, na koji način je utvrdio identitete počinitelja kaznenih djela koja su predmet postupka, u bitnome navodeći da su isti u prethodnom postupku priznali da su poduzeli inkriminirane radnje za koje se terete, da su od trgovaca privremeno oduzete krivotvorene novčanice u apoenu od po 1.000,00 kn, za koje se provedenim vještačenjem utvrdilo da su krivotvorine loše kvalitete, te da je iz iskaza svjedoka oštećenika utvrđeno da je navedeni lažni novac predan od strane dvije ženske osobe, starije i mlađe, odnosno muškarca i žene koji su stavljali taj novac u opticaj.

11. Optuženi Miroslav Šarić smatra da je pobijanom presudom ostvarena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP jer su razlozi presude nejasni i nerazumljivi obzirom ga je sud proglasio krivim za kazneno djelo krivotvorenja novca, a svoju odluku je temeljio na vještačkom nalazu koji isključuje svaku mogućnost da bi se radilo o krivotvorenim novčanicama, pa smatra da jedno drugo isključuje, čime je presuda nejasna i nerazumljiva te proturječi sama sebi i razlozima presude. Međutim, protivno navedenim žalbenim prigovorima nije ostvarena navedena postupovna povreda na koju ukazuje optuženik, jer je sud naveo jasne, dostatne i neproturječne razloge na temelju kojih dokaza je utemeljio zaključak o krivnji ovog optuženika za počinjenje kaznenih djela krivotvorenja novca iz članka 274. stavak 1. KZ/11, a navedeni prigovori zapravo se odnose na osporavanje utvrđenog činjeničnog stanja te ocjenu izvedenih dokaza pa tako i nalaza i mišljenja vještaka o predmetnim novčanicama, što će biti razmotreno u okviru žalbene osnove pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

11.1. Bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP 2. optuženi Miroslav Šarić smatra ostvarenom na način da je prvostupanjski sud prilikom utvrđivanja i odmjeravanja vrste i visine kazne zapravo primijenio odredbe članka 51.KZ/11 jer je za svakog optuženika pa tako i za 2. optuženika utvrdio pojedinačne kazne za svaku radnju izvršenja opisanu u pojedinim točkama presude (za 2. opt. tako konkretno utvrđuje posebne kazne za kazneno djelo pod točkom I.2., I.3. , I.5. i I.6. izreke) i potom ga osudio na jedinstvenu kaznu pozivajući se na odredbe

članka 51. stavak 1. i 2. KZ/11, a potom još kombinira sa člankom 57. stavak 1. KZ/11 tako što 2. optuženiku izriče djelomičnu uvjetnu osudu, dok iz izreke presude proizlazi da se 2. optuženik tereti za počinjenje kaznenog djela iz članka 274. stavak 1 u svezi člankom 52. KZ/11, a što jasno upućuje na zaključak da sud i sam drži da je riječ o produljenom kaznenom djelu, a ne o kaznenom djelu počinjenom u stjecaju. Suprotno navedenim žalbenim prigovorima i iz izreke pobijane presude kao i njenog obrazloženja na jasan i razumljiv način proizlazi da je optuženik proglašen krivim za počinjenje pet produljenih kaznenih djela krivotvorenja novca iz članka 274. stavak 1. KZ/11. Naime iz izreke pobijane presude proizlazi da je ovaj optuženik proglašen krivim da je radnjama opisanim u točkama I.1., I.2., I.3., I.5. i I.6. počinio pet produljenih kaznenih djela krivotvorenja novca opisano u članku 274. stavak 1. u vezi članka 52. KZ/11, a kažnjiva po članku 274. stavak 1. KZ/11, dok su u razlozima pobijane presude pod točkom 24.1. i 15. navedeni razlozi za takvu odluku, zbog čega nije u pravu žalitelj da je ostvarena navedena postupovna povreda.

12. Bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP 3. optužena Ivana Brekalo u žalbi obrazlaže na način da tvrdi kako u obrazloženju pobijane presude nedostaju razlozi o odlučnim činjenicama, dok oni razlozi koji se u presudi navode nemaju podlogu u provedenim dokazima obzirom je sud pod točkama I.1. i pod toč. I.6. istu proglasio krivom da je zajedno sa 1. optuženom Natalijom Čečura te sa 2. optuženim Miroslavom Šarićem zajednički i prema prethodnom dogovoru izradila krivotvoreni novac, koji su 1. optužena Natalija Čečura i 3. optužena Ivana Brekalo stavile u optjecaj. Navodi da iz provedenih dokaza ne proizlazi da je 3. optužena znala tko je izradio novčanice, a naročito ne proizlazi da je ona zajedno i u prethodnom dogovoru s 2. optuženim Miroslavom Šarićem sudjelovala u njihovoj izradi. Navedenu tvrdnju ne potvrđuju niti 2. optuženi Miroslav Šarić koji priznaje izradu novčanica, a niti 1. optužena Natalija Čečura, te da se u obrazloženju presude ne objašnjava na koji način sud smatra dokazanim da je između 3. optužene Ivane Brekalo i 2. optuženog Miroslava Šarića postojao prethodni dogovor o izradi krivotvorenih novčanica, jer sud 3. optuženu Ivanu Brekalo spominje samo u kontekstu osobe koja je u pojedinim trgovinama zajedno s 1. optuženom Natalijom Čečura sudjelovala u stavljanju u optjecaj krivotvorenih novčanica.

12.1. Nije u pravu 3. optužena Ivana Brekalo da je ostvarena navedena bitna povreda odredaba kaznenog postupka jer, protivno istaknutim žalbenim prigovorima, ista nije proglašena krivom pod točkama I.1. i I.6. da je zajedno sa 1. optuženom Natalijom Čečura i sa 2. optuženim Miroslavom Šarićem zajednički i prema prethodnom dogovoru izradila krivotvoreni novac. Ova optuženica je pod tim točkama izreke pobijane presude (I.1. i I.6.) proglašena krivom da je zajednički i prema prethodnom dogovoru sa 1. optuženom Natalijom Čečura stavljala u opticaj krivotvoreni novac, na način da su u više navrata u trgovinama kupovale raznu trgovačku robu krivotvorenim novčanicama od po 1.000,00 kn. Obzirom da 3. optuženica nije proglašena krivom da bi zajedno i prema prethodnom dogovoru s 2. optuženim Miroslavom Šarićem sudjelovala u izradi krivotvorenih novčanica, prvostupanjski sud nije bio niti dužan iznositi razloge o postojanju prethodnog dogovora između 3. optužene Ivane Brekalo i 2. optuženog Miroslava Šarića.

12.2. Nadalje, nije u pravu 3. optuženica da su u pobijanoj presudi izostali razlozi o postojanju supočiniteljstva. Naime, žaliteljica navodi da u obrazloženju presude sud navodi kako smatra da je 3. optužena Ivana Brekalo počinila kazneno djelo stavljanja

u opticaj krivotvorenog novca jer je u obrani priznala da je bila zajedno sa 1. optuženom Natalijom Čečura u trgovinama, te da je znala da se radi o krivotvorenom novcu. Tvrdi da bi 3. optužena bila supočinitelj u kaznenom djelu sa 1. optuženom Natalijom Čečura, da je ona morala sudjelovati u izvršenju barem jedne od radnji koja predstavlja biće kaznenog djela stavljanja u opticaj krivotvorenog novca ili da je svojim postupcima morala bitno pridonijeti počinjenu tog kaznenog djela, a sud u obrazloženju ne navodi iz kojih postupaka 3. optužene proizlazi njeno supočiniteljstvo osim što u obrazloženju navodi da su njih dvije zajedno bile u trgovinama, što 3. optužena u svojoj obrani nije niti osporavala, te se referira na točku 5. obrazloženja pobijane presude i iskaz svjedokinje Romane Osmani. Naime, upravo iz iskaza svjedokinje Romane Osmani proizlazi da su u butik EURO u Sisku došle dvije ženske osobe koje su se predstavile kao majka i kćer, te da je majka željela počastiti svoju kćer s nekoliko komada odjeće, da je račun iznosio oko 250,00 kn, da je majka koja je bila starija izvadila jednu novčanicu od 1.000,00 kuna kojom je platila kupljenu odjeću, iz čega proizlazi da bi kćer, s obzirom na godine bila 3. optužena Ivana Brekalo, koja je svojim postupcima bitno pridonijela počinjenu kaznenog djela stavljanja u opticaj krivotvorenog novca lažno se predstavljajući prodavačici kao kćer 1. optužene, sve s ciljem kako bi se krivotvorena novčanica uspješno stavila u opticaj.

12.3. Iz navedenog proizlazi da je 3. optužena Ivana Brekalo sudjelovala u ostvarenju radnje stavljanja u opticaj krivotvorenog novca. Naime, između 1. i 3. optuženica postojao je zajednički plan i podjela uloga. 3. optuženica je glumila kćer 1. optuženice kojoj se kupuje odjeća, a to nije usputna ili sporedna radnja, već smišljena taktika i integralni dio njihovog zajedničkog plana. Njena uloga kćeri služila je tome da se stvori privid uobičajene obiteljske kupovine, ukloni sumnja trgovca kako ne bi detaljno provjeravao novac, te ubrza i olakša sama transakcija. Bez njene uloge radnja 1. optužene koja je predavala novčanicu trgovcu bila bi znatno riskantnija i teže izvediva na isti način. Stoga je doprinos 3. optuženice bitan za uspjeh djela. Osim toga, 3. optuženica je imala volju da djelo počini kao svoje (animus auctoris). Njeno postupanje nije bilo usmjereno na pomaganje 1. optuženici da ona ostvari svoj plan, odnosno počini „svoje kazneno djelo“, već je ravnopravno sudjelovala u provođenju zajedničkog plana, svjesno pridonoseći zajedničkom cilju. Zbog svega navedenog, nije u pravu 3. optuženica da se njena uloga u djelu trebala ocijeniti kao pomaganje, te nije u pravu da je zbog navedenog posljedično došlo do povrede kaznenog zakona.

U odnosu na žalbe 1. optužene Natalije Čečura, 2. optuženog Miroslava Šarića i 3. optužene Ivane Brekalo zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja

13. 1. optužena Natalija Čečura i 2. optuženi Miroslav Šarić u žalbama navode da na raspravi nisu ispitani svi oštećenici koji su navodno primali krivotvoreni novac od njih pa smatraju da je ostalo neutvrđeno da bi oni počinili svako od pojedinačno označenih djela, te da ih niti jedan ispitani svjedok nije prepoznao kao osobe koje su pokušale ili su stavile u opticaj novac koji nije pravi. Nadalje, svo troje optuženika u žalbama navode da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno i time posljedično povrijeđen kazneni zakon jer iz provedenih dokaza, a posebno iz analize spornih novčanica opisane u Izvještajima Nacionalnog centra za analizu novčanica HNB iz kojih proizlazi da su sve sporne novčanice lošeg tipa krivotvorine istih karakteristika, sačinjenih na komercijalnom jednoslojnom tipu papira ink-jet metodom toniranja papira i ink-jet tehnikom reprodukcije, da je upotrjebljen gladak papir bez imitacije fluorescentne boje i fluorescentnih vlakanaca, bez vodenog znaka, izrađene na kućnom ink-jet pisaču, ne

proizlazi da bi optuženici izradom i stavljanjem u opticaj kopija novčanica opisanih karakteristika ostvarili obilježja kaznenog djela krivotvorenja novca iz članka 274. stavak 1. KZ/11. Smatraju da obzirom se radi o fotokopiji novčanica s opisanim karakteristikama te da se vrlo lako, običnom pažnjom može uočiti da se ne radi o pravom novcu, da nije ostvareno bitno obilježje tog kaznenog djela, već bi se eventualno moglo raditi o nepodobnom pokušaju tog kaznenog djela ili o kaznenom djelu sitne prijevare iz članka 236. stavak 3. KZ/11.

13.1. Nisu u pravu 1. optužena Natalija Čečura i 2. optuženi Miroslav Šarić da zbog okolnosti što na raspravi nisu neposredno ispitani svi oštećenici, te zbog činjenice da ih niti jedan oštećenik nije prepoznao kao osobe koje su stavljale u opticaj navedene novčanice, činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno. Obrane nisu predlagale neposredno ispitivanje svih oštećenika, pa su njihovi iskazi na raspravi pročitani, na što obrane 1. do 3. optuženika nisu stavljali primjedbe. Neovisno o tome što nisu provedene dokazne radnje prepoznavanja 1. do 3. optuženika od strane oštećenika i što ispitani oštećenici na raspravni nisu ukazivali na 1. do 3. optuženike kao počinitelje inkriminiranih kaznenih djela, prvostupanjski sud je pravilno zaključio da su počinitelji ovih kaznenih djela upravo 1. do 3. optuženici za što je u odnosu na svako kazneno djelo iznio temeljitu analizu i ocjenu provedenih dokaza, koju u cijelosti prihvaća drugostupanjski sud. Tako je prvostupanjski sud pravilno utvrdio da iz iskaza 2. optuženog Miroslava Šarića iznesenog u prethodnom postupku proizlazi da je on priznao da je izradio sve krivotvorene novčanice, njih 74, te je detaljno opisao na koji način ih je izradio, da se radi o novčanicama koje su sve u apoenima od po 1.000,00 kn, a njegov iskaz je potvrđen provedenim vještačenjima novčanica u Nacionalnom centru za analizu novčanica HNB prema kojima se radi o krivotvorenim novčanicama istog tipa i izgleda i koje su izrađene na identičan način, te iskaza 1. optužene Natalije Čečura i 3. optužene Ivane Brekalo koje su u prethodnom postupku ispitane priznale da su tim novčanicama, znajući da su krivotvorene plaćale raznu robu u trgovinama diljem Republike Hrvatske, te djela iskaza 2. optuženog Miroslava Šarića da je zajedno sa 1. optuženom Natalijom Čečura u trgovinama plaćao raznu robu. Iz navedenih dokaza, te iskaza ispitanih oštećenika da su lažni novac predavale dvije ženske osobe, a u određenim trgovinama jedan muškarac i jedna žena, uz okolnost da su sve novčanice na temelju potvrda o privremenom oduzimanju predmeta oduzete od trgovaca kojima su predane od strane optuženika, prvostupanjski je sud ispravno zaključio da su počinitelji tih kaznenih djela 1. do 3. optuženici, pa oni nisu u pravu da zbog ne provođenja radnje prepoznavanja nije utvrđen točan identitet osoba koje su predavale predmetne novčanice trgovcima za kupnju razne robe.

13.2. Nisu u pravu 1. optužena Natalija Čečura, 2. optuženi Miroslav Šarić i 3. optužena Ivana Brekalo da zbog karakteristika novčanica oni nisu ostvarili bitna obilježja kaznenih djela krivotvorenja novca iz članka 274. stavak 1. KZ/11, već da bi se radilo o nekom drugom kaznenom djelu ili nepodobnom pokušaju ovog kaznenog djela. 3. optužena Ivana Brekalo je žalbi priložila presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj I Kž-739/1993-3 od 03. veljače 1994. pozivajući se na pravni stav izražen u toj odluci da lažni novac mora biti napravljen tako da se na prvi pogled ne može lako zapaziti da se radi o krivotvorini. Međutim, u citiranoj odluci nije se radilo o istovjetnoj pravnoj i činjeničnoj situaciji i karakteristikama novčanica jer je u tom predmetu bila riječ o fotokopiji u crno bijeloj tehnici dviju dinarskih novčanica od 5.000,00 HRK, iako je prava takva novčanica u boji, pa se odmah na prvi pogled moglo lako zapaziti da to nije pravi novac. Prvostupanjski je sud pregledao i analizirao krivotvorene novčanice

koje su predmet ovog kaznenog postupka te pod točkama 21. do 21.4.3. iznio jasne, konkretne i valjane razloge zbog čega smatra da se radi o novčanicama podobnim za stavljanje u opticaj. Iako se prema rezultatima vještačenja novčanica radi o lošem tipu krivotvorine, na što upiru svi optuženici u žalbama, pravilno je prvostupanjski sud zaključio da se ne radi o nepodobnom pokušaju iz članka 34. stavak 3. KZ/11 jer da bi se radilo o nepodobnom pokušaju ili neprikladnom sredstvu krivotvoreni novac mora biti tako loše napravljen da se to već na prvi pogled može lako zapaziti. Primjerice da se radi o fotokopiji u crno bijeloj tehnici, odnosno u bojama koje nisu karakteristične za određeni apoen novčanica ili da je novčanica u drugoj veličini, a što ovdje nije slučaj, u što se uvjerio drugostupanjski sud neposrednim razgledavanjem novčanica, za koje ispravno prvostupanjski sud navodi da iste na prvi pogled izgledaju kao prave. Uz navedeno, pravilno prvostupanjski sud navodi da iz iskaza većeg broja trgovaca koji su primili te novčanice, a radi se o osobama koje su svakodnevno u kontaktu s novcem (točka 24.4.1.) proizlazi da nisu posumnjali u vjerodostojnost primljenih novčanica, dok iz iskaza djela trgovaca (točka 21.4.2.) koji su kasnije posumnjali da se radi o krivotvorenim novčanicama, proizlazi da ni oni nisu odmah na prvi pogled uočili da se radi o krivotvorinama, te je svih 74 novčanica uspješno stavljeno u opticaj jer su optuženici njima kupili raznu robu. Zbog svega navedenog, nisu u pravu žalitelji da se radi o nepodobnom pokušaju kaznenog djela krivotvorenja novca, ili nekom drogom kaznenom djelu. Suprotno navedenim žalbenim tvrdnjama optuženici su svojim radnjama ostvarili sva bitna obilježja kaznenog djela krivotvorenja novca iz članka 274. stavak 1. KZ/11 te ih je sud ispravno proglasio krivima za ta kaznena djela, obzirom se radi o novčanicama koje su podobne za stavljanje u opticaj kao prave. Stoga nisu u pravu optuženici da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno i da je posljedično povrijeđen kazneni zakon na njihovu štetu.

13.3. Nije u pravu 1. optužena Natalija Čečura da je pobijanom presudom u odnosu na kaznenog djelo pod točkom I.8. izreke činjenično stanje pogrešno utvrđeno. Naime, ova optuženica žalbom osporava utvrđeno činjenično stanje navodeći kako je prvostupanjski sud pravilno utvrdio da je ona bila zaposlenica trgovačkog društva Agent Fidelitas iz Vrbovca i da je koristila osobni automobil marke Ford Mondeo 2.0. reg. oznake ZG-8870-EI, a potvrdila je i da je taj automobil pripadao trgovačkom društvu Agent Fidelitas. Smatra da je do raskida poslovne suradnje između nje i navedenog trgovačkog društva došlo zbog njihovog dugovanja prema njoj po osnovi radnog odnosa, te je posljedično došlo do nesporazuma i odgode oko vraćanja automobila, koje okolnosti ispitani svjedoci Ljiljana i Zvonimir Azinović nisu opovrgnuli, te da iz navedenog proizlazi da ona nije postupala s namjerom da stvarno prisvoji navedeno vozilo, već se radilo o građansko pravnom odnosu između nje i poslodavca koji je naknadno riješen, pa smatra da u njenom postupanju nisu ostvarena bitna obilježja kaznenog djela utaje iz članka 232. stavak 1. i 3. KZ/11 za koje je proglašena krivom.

13.4. Suprotno iznesenim žalbenim navodima, prvostupanjski sud je nakon pravilne analize i ocjene provedenih dokaza ispravno utvrdio da je optuženica u svom postupanju ostvarila sva bitna obilježja kaznenog djela utaje iz članka 232. stavak 1. i 3. KZ/11, te je za svoj zaključak iznio jasne, razumljive, logične i valjane razloge koje u cijelosti prihvaća drugostupanjski sud.

13.5. Ispitani svjedoci Zvonimir i Ljiljana Azinović, suprotno obrani optuženice, naveli su da je optuženica nakon preuzimanja automobila prestala raditi svoj posao, nikakav

konkretan posao nije obavila niti im je donosila prihode, te se prestala javljati na telefon, a automobil nije vratila, već ga je vratila tek kada je uhićena u ovom kaznenom predmetu. Nadalje, navedeni svjedoci nisu potvrdili obranu optuženice da je do raskida poslovne suradnje između nje i navedenog trgovačkog društva došlo zbog njihovog dugovanja prema njoj po osnovi radnog odnosa, niti je optuženica ovakve svoje tvrdnje potvrdila drugim dokazima. Stoga nisu prihvatljivi žalbeni navodi optuženice da je došlo do nesporazuma i odgode oko vraćanja automobila, već je na temelju izvedenih dokaza, posebice iskaza svjedoka Zvonimira i Ljiljane Azinović utvrđeno da je ona 05. siječnja 2011. od svog poslodavca preuzela na korištenje navedeni osobni automobil i koristila ga radi obavljanja posla, te nakon raskida radnog odnosa 22. prosinca 2011. odbila ga vratiti u posjed poslodavcu te ga zadržala za sebe, čime je protupravno prisvojila tuđu pokretnu stvar koja joj je povjerena, pri čemu se radi o automobilu velike vrijednosti, a optuženica je postupala s ciljem prisvajanja takve stvari.

U odnosu na žalbe 1. optužene Natalije Čečura, 2. optuženog Miroslava Šarića i 3. optužene Ivane Brekalo zbog povrede kaznenog zakona

14. Svi optuženici u žalbama ukazuju da je pobijanom presudom povrijeđen kazneni zakon na njihovu štetu jer su osuđeni za više kaznenih djela krivotvorenja novca iz članka 274. stavak 1. KZ/11 i to 1. optužena Natalija Čečura za sedam kaznenih djela krivotvorenja novca opisanih u točkama I.1. do 1.7., zatim 2. optuženi Miroslav Šarić za pet kaznenih djela krivotvorenja novca opisanih u točkama I.1., I.2., I.3., I.5. i I.6, te 3. optužena Ivana Brekalo za četiri kaznena djela krivotvorenja novca opisana u točkama I.1., I.4, I.6. i I.7, iako se u radi o vremenskom kontinuitetu višekratno poduzetih radnji, koje su poduzimane na isti način, od strane istih sudionika, uz uporabu istih sredstava pa je očito da se u njihovim radnjama koje u prirodnom smislu čine jednu cjelinu zbog njihove prostorne, stvarne i vremenske povezanosti radi o jednom produljenom kaznenom djelu u smislu članka 52. KZ/11. Smatraju da je sud pogrešno primijenio odredbe o stjecaju kaznenih djela, već je pravilnom primjenom odredbe članka 52. KZ/11 radnje optuženika trebao pravno označiti kao jedno produljeno kazneno djelo.

14.1. Nisu u pravu optuženici da je na opisan način prvostupanjski sud povrijedio kazneni zakon na njihovu štetu. Prvenstveno valja ukazati žaliteljima da je za postojanje produljenog kaznenog djela nužno da je počinitelj unaprijed imao stvoren jedinstveni plan ili namjeru da u neprekinutom nizu učini više istovrsnih djela, međutim, iz obrana optuženika iznesenih u prethodnom postupku, te materijalnih dokaza koji su pročitani u dokaznom postupku, proizlazi da su odluku o počinjenju djela donosili sukcesivno (od prigode do prigode, npr. ovisno o trenutnoj potrebi) pa je radi izostanka kontinuirane namjere kroz cijeli inkriminirani period riječ o realnom stjecaju. Nadalje, optuženici su radnje kaznenog djela krivotvorenja novca iz članka 274. stavak 1. KZ/11 činili u različitim mjestima u Republici Hrvatskoj (različiti gradovi, različiti oštećenici) i s vremenskim razmacima, pa se radi se o zasebnim kriminalnim odlukama koje su rezultirale zasebnim štetnim posljedicama za monetarni sustav i pravni promet. Zbog navedenog, prvostupanjski je sud ispravno zaključio da obzirom se svako pojedino kazneno djelo krivotvorenja novca koja su počinili optuženici sastoji od više prostorno i vremenski povezanih radnji koje su počinjene na bitno istovjetan način i kojima se ostvaruje biće istog kaznenog djela, ovdje radi o sedam produljenih kaznenih djela krivotvorenja novca koja je počinila 1. optužena Natalija Čečura, pet produljenih kaznenih djela krivotvorenja novca koje je počinio 2. optuženi Miroslav Šarić i četiri

produljena kaznena djela krivotvorenja novca koje je počinila 3. optužena Ivana Brekalo.

U odnosu na žalbe državnog odvjetnika, 1. optužene Natalije Čečura, 2. optuženog Miroslava Šarića i 3. optužene Ivane Brekalo zbog odluke o kazni

15. Državni odvjetnik u žalbi pobija odluku o kazni koja je izrečena optuženicima. U odnosu na 1. optuženu Nataliju Čečura navodi da prvostupanjski sud nije na pravilan način ocijenio ukupnost utvrđenih otegotnih okolnosti, a posebno okolnost da je iskazala izrazitu upornost u počinjenju kaznenih djela, da je radi stavljanja u opticaj lažnog novca birala male trgovce znajući da isti nemaju razvijen sustav utvrđivanja krivotvorenih novčanica, te da je ranije osuđivana zbog istovrsnih kaznenih djela. U odnosu na 2. optuženog Miroslava Šarića također smatra da nije u dovoljnoj mjeri sud cijenio sve utvrđene otegotne okolnosti, a posebno upornost u počinjenju djela, stupanj krivnje, „količinu inkriminiranog sadržaja“ i okolnost da je upravo on izrađivao krivotvorene novčanice. U odnosu na 3. optuženu Ivanu Brekalo, državni odvjetnik u žalbi navodi da ni u odnosu na nju prvostupanjski sud nije dao primjerenu težinu utvrđenim otegotnim okolnostima prilikom individualizacije kazne, a posebice da je pokazala ustrajnost u počinjenju kaznenih djela s obzirom da je planski i svjesno zajedno sa 1. optuženom Natalijom Čečura u više navrata odlazila na putovanja kako bi na području Republike Hrvatske lažne novčanice stavile u opticaj, da je postupala s najvišim stupanjem krivnje, nije poduzela nikakve radnje radi namirenja štete, nije izrazila stvarno kajanje niti spremnost da ispravi posljedice svojih postupaka. Ističe da djelomične uvjetne osude izrečene optuženicima nisu primjerene kaznenopravne sankcije, te da im je prvostupanjski sud trebao izreći kaznu zatvora u duljem trajanju, jer se izrečenim djelomičnim uvjetnim osudama neće ostvariti svrha kažnjavanja.

15.1. Optužena Natalija Čečura i optuženi Miroslav Šarić nisu pobijali presudu zbog odluke o kazni, no s obzirom da su žalbe podnijeli zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede kaznenog zakona, njihove žalbe sadrže i žalbu zbog odluke o kazni, zbog čega je drugostupanjski sud pobijanu presudu ispitao i u tom dijelu.

15.2. Optužena Ivana Brekalo pobija presudu zbog odluke o kazni navodeći da sud nije pravilno cijenio njenu ulogu u počinjenju terećenog kaznenog djela u svojstvu pomagača, da nije dovoljno cijenio okolnost da je od vremena počinjenja kaznenog djela 2011. pa do donošenja pobijane presude prošlo gotovo petnaest godina u kojem periodu ona nije počinila niti jedno drugo kazneno djelo ili prekršaj, radi čega smatra da je izricanje zatvorske kazne izgubilo svrhu i smisao.

15.3. Protivno istaknutim žalbenim navodima stranaka prvostupanjski je sud pravilno utvrdio i ispravno vrednovao sve okolnosti u smislu članka 47. KZ/11 koje utječu na odmjeravanje kazne. Tako je ispravno utvrdio i pravilno ocijenio sve okolnosti koje su od utjecaja na odmjeravanje kaznene sankcije 1. optuženoj Nataliji Čečura navodeći da je olakotno istoj cijenio da je majka maloljetnog djeteta i da je narušenog zdravstvenog stanja, odnosno u višegodišnjem psihijatrijskom liječenju pod dijagnozom Miješane anksioznosti i depresivnog poremećaja. Otegotno joj je cijenio da je ranije osuđivana, između ostalog i zbog istovrsnog kaznenog djela krivotvorenja novca, te upornost prilikom počinjenja produljenih kaznenih djela krivotvorenja novca za koja je proglašena krivom, budući da se svako to kazneno djelo sastoji od više radnji

stavljanja u opticaj lažnih novčanica, a čime je pokazala visok stupanj kriminalne volje u plaćanju robe lažnim novcem, da je birala male poduzetnike za stavljanje lažnog novca u opticaj, znajući da oni obično nemaju uređaje za utvrđivanje vjerodostojnosti novčanica postupajući planski i prema prethodnom dogovoru sa 2. optuženikom Miroslavom Šarićem koji je u to vrijeme bio njen suprug i sa 3. optuženom Ivanom Brekalo koja joj je bila šogorica. U odnosu na kazneno djelo utaje otegotno joj cijenjena upornost i drskost koju je pokazala prilikom počinjenja tog kaznenog djela, jer je ustrajala u zadržavanju za sebe novog automobila Ford Mondeo koji joj je povjeren od strane poslodavca „Agent Fidelitas“ d.o.o. i ignorirala pozive direktorice te tvrtke Ljiljane Azinović i njezinog supruga radi vraćanja automobila, pri čemu je automobil vratila tek nakon što je uhićena u ovom kaznenom predmetu kada je putem odvjetnika ipak otkrila Ljiljani Azinović i njezinom suprugu gdje se automobil nalazi. Uzimajući u obzir navedene okolnosti, a posebno težinu počinjenih kaznenih djela, te okolnost da su počinjena s najvišim stupnjem krivnje (izravna namjera prvog stupnja), protivno žalbenim navodima državnog odvjetnika, prvostupanjski je sud ispravno ocijenio sve utvrđene otegotne okolnosti dovodeći ih u razmjer sa olakotnim, te joj za kaznena djela krivotvorenja novca iz članka 274. stavak 1. KZ/11 utvrdio kazne zatvora i to za kazneno djelo opisano pod točkom I.1. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, za kazneno djelo opisano pod točkom I.2. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, za kazneno djelo opisano pod točkom I.3. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, za kazneno djelo opisano pod točkom I.4. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, za kazneno djelo opisano pod točkom I.5. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 5 (pet) mjeseci, za kazneno djelo opisano pod točkom I.6. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca, za kazneno djelo opisano pod točkom I.7. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, a za kazneno djelo utaje iz članka 232. stavak 3. u vezi stavka 1 KZ/11. opisano pod točkom I.8. utvrđena joj je kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, nakon čega je primjenom odredbe o stjecaju kaznenih djela iz članka 51. stavak 1. i 2. KZ/11 osuđena na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 10 (deset) mjeseci, time da joj je na temelju članka 57. stavak 1. i 2. KZ/11 izrečena djelomična uvjetna osuda na način da neuvjetovani dio jedinstvene kazne zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 10 (deset) mjeseci iznosi 1 (jednu) godinu i 5 (pet) mjeseci, dok je za uvjetovani dio kazne u trajanju od 1 (jedne) godine i 5 (pet) mjeseci određeno da se neće izvršiti, ako optužena u vremenu provjeravanja od 4 (četiri) godine ne počini novo kazneno djelo. Drugostupanjski sud smatra da su pojedinačno utvrđene kazne, jedinstvena kazna zatvora i potom primijenjena djelomična uvjetna osuda u svemu primjerene kako osobnim okolnostima ove optuženice, tako i težini i okolnostima počinjenih kaznenih djela, te da će izrečena kaznenopravna sankcija ispuniti svoju svrhu propisanu člankom 41. KZ/11.

15.4. Protivno žalbenim navodima državnog odvjetnika da je izrečena kaznena sankcija 2. optuženiku Miroslavu Šariću preblaga, prvostupanjski je sud pravilno utvrdio i ispravno ocijenio kao olakotno da je otac jednog maloljetnog djeteta i da se u vremenu od gotovo četrnaest godina koliko je prošlo od počinjenja kaznenih djela više nije pojavljivao kao počinitelj novih kaznenih djela i da sada živi i radi u Njemačkoj, iz čega proizlazi da unazad više godina živi urednim životom, odnosno u skladu sa zakonom i općeprihvaćenim normama ponašanja. Otegotno mu je cijenjena izrazita upornost u počinjenju kaznenih djela krivotvorenja novca, jer nije izradio samo nekoliko lažnih novčanica, već veći broj ukupno 74 koje su sve stavljene u optjecaj, a izrađivanjem lažnih novčanica imao je odlučujuću ulogu u počinjenju ovih kaznenih

djela, da je lažne novčanice izrađivao i stavljao u optjecaj radi lagodnog života, a ne zbog teške materijalne situacije, te da je kaznena djela počinio s najvišim stupnjem krivnje, te da u međuvremenu nije poduzeo nikakve mjere da se namiri šteta. Stoga su 2. optuženom Miroslavu Šariću za kaznena djela krivotvorenja novca iz članka 274. stavak 1. KZ/1. za koja je proglašen krivim utvrđene kazne zatvora i to za kazneno djelo opisano pod točkom I.1. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, za kazneno djelo opisano pod točkom I.2. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, za kazneno djelo opisano pod točkom I.3. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, za kazneno djelo opisano pod točkom I.5. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 5 (pet) mjeseci i za kazneno djelo opisano pod točkom I.6. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca, te je primjenom odredaba o stjecaju kaznenih djela iz članka 51. stavak 1. i 2. KZ/11 osuđen je na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 4 (četiri) mjeseca, time da mu je na temelju članka 57. stavak 1. i 2. KZ/11 izrečena djelomična uvjetna osuda na način da neuvjetovani dio jedinstvene kazne zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 4 (četiri) mjeseca iznosi 10 (deset) mjeseci, dok je uvjetovani dio kazne u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci neće izvršiti, ako optuženik u vremenu provjeravanja od 4 (četiri) godine ne počini novo kazneno djelo. Nije u pravu državni odvjetnik da navedena djelomična uvjetna osuda nije prikladna za ispunjenje propisane svrhe kažnjavanja, jer je prvostupanjski sud utvrdio i pravilno vrednovao sve otegotne okolnosti na strani ovog optuženika te ih doveo u vezu sa olakotnim okolnostima, te uzeo u obzir stupanj njegove krivnje i težinu počinjenih kaznenih djela nakon čega je ispravno zaključio da je djelomična uvjetna osuda u svemu primjerena kaznenopravna sankcija osobnim okolnostima na strani optuženika, okolnostima i težini počinjenih kaznenih djela te da će ista ispuniti svoju svrhu na planu specijalne i generalne prevencije.

15.5. Prilikom odluke o odmjeravanju kazne u odnosu na 3. optuženu Ivanu Brekalo prvostupanjski je sud kao olakotno istoj cijenio da je od vremena počinjenja kaznenih djela prošlo gotovo četrnaest godina te da se optuženica više nije pojavljivala kao počiniteljica novih kaznenih djela iz čega je pravilno zaključio da unazad više godina ona živi urednim životom, odnosno u skladu sa zakonom. Otegotnim joj je cijenio brojnost radnji stavljanja u opticaj lažnog novca koje je poduzimala zajedno i prema dogovoru s 1. optuženom Natalijom Čečura i da je to činila s najvišim stupnjem krivnje, a ne nepromišljeno kako je to prikazivala u svojoj obrani u prethodnom postupku, te da je robu koju je kupila lažnim novcem bacala, a novac da su 1. optužena Natalija Čečura i ona trošile na troškove goriva i mjesta gdje bi stanovale kada bi putovale radi mijenjanja lažnih novčanica iz čega proizlazi da je kaznena djela činila iz zabave, odnosno iz objesti, a ne zbog obiteljskih financijskih problema kako je to pokušala prikazati. Otegotno joj je cijenjena okolnost da nakon počinjenja kaznenih djela nije poduzela nikakve radnje u pravcu namirenja štete.

15.6. Polazeći od stupnja krivnje kojim je postupala ova optuženica, te razmjeru utvrđenih otegotnih i olakotnih okolnosti prvostupanjski joj je sud za kaznena djela krivotvorenja novca iz članka 274. stavak 1. KZ/11 za koja je proglašena krivom utvrdio pojedinačne kazne zatvora i to za kazneno djelo opisano pod točkom I.1. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, za kazneno djelo opisano pod točkom I.4. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 1 (jedan) mjesec, za kazneno djelo opisano pod točkom I.6. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca i za kazneno djelo opisano pod točkom I.7. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, te je na temelju

članka 51. stavak 1. i 2. KZ/11 osuđena na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 10 (deset) mjeseci, time da joj je na temelju članka 57. stavak 1. i 2. KZ/11 izrečena djelomična uvjetna osuda na način da neuvjetovani dio jedinstvene kazne zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 10 (deset) mjeseci iznosi 6 (šest) mjeseci, dok se uvjetovani dio kazne u trajanju od 1 (jedne) godine i 4 (četiri) mjeseca neće izvršiti, ako optuženica u vremenu provjeravanja od 3 (tri) godine ne počini novo kazneno djelo. Nije u pravu državni odvjetnik da prvostupanjski sud nije dao primjereni značaj utvrđenim otegotnim okolnostima, jer je te okolnosti na koje ukazuje žalitelj doveo u razmjer s utvrđenim olakotnim okolnostima, te pravilno zaključio da je izrečena djelomična uvjetna osuda primjerena za ostvarenje svrhe kažnjavanja propisane člankom 41. KZ/11. Jednako tako nije u pravu 3. optuženica Ivana Brekalo da joj zbog uloge pomagača u izvršenju kaznenih djela i zbog proteka vremena od petnaest godina od vremena počinjenja kaznenih djela do donošenja pobijane presude u kojem vremenu nije činila kaznena djela niti prekršaje, treba izreći blažu kaznu, te da nisu pravilno cijenjene olakotne okolnosti i stupanj njene krivnje. Uloga ove optuženice je supočiniteljska, kako je to pravilno utvrdio prvostupanjski sud, te kako je drugostupanjski sud u ovoj odluci iznio razloge (točka 12.2. i 12.3.), pa nije bilo uvjeta prilikom odluke o kazni žaliteljici priznati status pomagača u tuđem kaznenom djelu, kako to pogrešno sugerira u žalbi. Okolnost proteka duljeg vremena od počinjenja kaznenih djela do presuđenja u kojem nije činila kaznena djela niti prekršaje, istoj je ispravno utvrđena i pravilno vrednovana kao olakotna okolnosti. Međutim, obzirom su utvrđene otegotne okolnosti kojima je prvostupanjski sud dao primjereni značaj i to brojnost radnji stavljanja u opticaj lažnog novca, da je kaznena djela činila prema zajedničkom prethodnom planu i dogovoru sa 1. optuženom Natalijom Čečura, te da nakon počinjenja kaznenih djela nije poduzela nikakve radnje u pravcu namirenja štete, kao i cijeneći najviši stupanj krivnje kojim je ista postupala, nema mjesta izricanju blaže kaznene sankcije, kako to neosnovano sugerira ova optuženica u žalbi.

16. Ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti, u skladu sa odredbama članka 476. stavak 1. točka 1. i 2. ZKP, nije utvrđena povreda odredaba kaznenog postupka ili povreda kaznenog zakona na štetu optuženika, na koje povrede drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

17. Slijedom navedenog, primjenom odredbe članka 482. ZKP odbijene su žalbe državnog odvjetnika, 1. optužene Natalije Čečura, 2. optuženog Miroslava Šarića i 3. optužene Ivane Brekalo kao neosnovane te je odlučeno kao u izreci presude.

U Zagrebu 06. listopada 2026.

PREDSJEDNICA VIJEĆA:

Renata Miličević

RENATA MILIČEVIĆ

Elektronički potpisano: 23.10.2026T08:17:37 (UTC:2026-10-23T06:17:37Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 1d7707d2-b38a-4dde-9234-7861ae562a16

Županijski sud u Zagrebu

Broj zapisa: **9-3088f-028b4**

Kontrolni broj: **067a7-39775-ca102**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.